

hospodářské nemožnosti plnění, poněvadž prý ceny suroviny tak stouply, že by splnění smlouvy znamenalo hospodářskou zkázu žalovaného, dlužno uznati za správný názor obou nižších soudů, že žalovaný, když uzavřel smlouvu již v druhém roce války, kdy ceny všech věcí stále stoupaly, musil kalkulovati s tím, že ceny surovin pro dodávku potřebných budou stoupati a že i dovoz bude obtížnější. Bylo tedy dle čl. 282 obch. zák. jeho věcí, aby za účelem splnění uzavřené smlouvy šetřil péče řádného obchodníka potřebné dříví v čas, tedy ihned po zavedení vojenského dozoru si opatřil v množství pro zakázky vojenské i objednávku, o niž jde, dostatečným. Neučinil-li tak, zavínil dle § 1297 obč. zák. sám, že splnění smlouvy, o sobě možné, jest po případě pro něho spojeno s ujmovu majetkovou, a nemůže tedy případnou svou škodou nemožnost plnění odůvodňovati. Ostatně žalovaný ani podrobně neuvedl, v jaké výši by splněním smlouvy jemu vzešla škoda a žalobkyni nepřiměřený zisk, takže tato námitka není vůbec dostatečně opodstatněna.

Čís. 9.

Představenstvo společenstva volí všichni členové na valné hromadě. Není přípustno, aby třetí osobě, členu či nečlenu společenstva, uděleno bylo právo jmenovati část členů představenstva.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1919, RI 7/19.)

Soud první stolice (obchodní soud v Praze) vrátil opověď zápisu změny stanov zapsaného společenstva s ručením obmezeným do rejstříku s příkazem, aby škrtnuto bylo právo banky C, ustanovovali čtyři členy představenstva, a opraven byl následkem toho počet volených členů představenstva, ježto porušovala by se tím autonomie členská, stanovená v § 15 družstevního zákona. — Rekursní soud (vrchní zemský soud v Praze) potvrdil usnesení to. Důvody: Ze slov § 15 zákona o společenstvech jasně plyne, že společenstvo může míti toliko ze svých členů volené představenstvo. Jmenuje-li osoba třetí člena představenstva, není tu volby členy samými, není tu reprezentace autonomní, osoby jmenované nejsou potom důvěrníky členstva. Je-li osoba třetí (v tomto případě banka C) finančníkem společenstva, poskytuje jí zákon dost kautel, aby při poskytování úvěru společenstvu přiměřený dohled nad jeho hospodařením vésti mohla, aniž by jí právo jmenovati členy představenstva poskytnuto býti musilo.

Nejvyšší soud dovolacímu rekursu společenstva nevyhověl.

Důvody:

Dle zákona § 27 ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. vykonávají se členům společenstva příslušná práva v záležitostech společenstva na valné hromadě všemi členy společenstva. Zákon nepřipouští, aby nečlenové buď na valné hromadě neb jiným způsobem práva členská vykonávali, aneb aby některý člen právo své, jež mu přísluší v záležitosti dotýkající se společenstva jako celku vykonával jinak, nežli na valné hromadě. Takovým právem jest volba představenstva. Nemůže tedy § 5 č. 7 cit. zákona vykládán býti tak, že by ve smlouvě o zalo-

žení společenstva ustanovení v něm zásadám se přičící učiněna býti mohla a místo volby na valné hromadě mohlo představenstvo býti částečně jediným členem jmenováno. Vyžaduje pojem volby, aby všichni oprávnění mohli označiti osoby, kterým řízení a zastupování svěřiti chtějí, a aby určitý počet hlasů pak byl rozhodným. Jest tedy stanovám dle § 5 č. 7 cit. zák. zůstaveno pouze provedení zásad, které v §§ 15 a 27 obsaženy jsou, s nimiž se ale nesrovnává, aby pouze část členů představenstva byla valnou hromadou zvolena, jiná pak jediným členem jmenována. Dovolávati se obdoby § 15 odst. 3 zákona ze dne 6. března 1906 č. 58 ř. z. není na místě, poněvadž tento zákon připouští ustanovení nečlenů jednatelem a výslovným předpisem, že ustanovení jednatele smlouvou může býti vyhrazeno státu, zemi neb jiné korporaci veřejné, ustanovuje výminku, která obdobné užití vylučuje. Usnesení v odpor vzaté tudíž není protizákonné a nejsou tu podmínky § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z., za kterých jest přípustný rekurs proti shodným usnesením první a druhé stolice.

Čís. 10.

K průkazu práva, udělení za společnost akciovou neb společnost s ručením obmezeným plnou moc zvláštní, v § 4 zák. ze dne 6. března 1906 č. 58 ř. z. naznačenou, stačí výtah z obchodního rejstříku; průkazu výpisu ze stanov neb společenských smluv netřeba.

Představenstvo společenstva není po zákonu (§ 18 zák. ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z.) oprávněno ku podpisu smlouvy společnosti s ručením obmezeným; třeba mu k tomu ještě zvláštní, pro tento jednotlivý úkon vydané plné moci, udělené mu valnou hromadou společenstva.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1919, R I 8/19.)

Soud druhé stolice (vrchní zemský soud v Praze) vyřizuje rekurs finanční prokuratury do usnesení soudu první stolice (obchodního soudu v Praze), zápis společnosti s ručením obmezeným do obchodního rejstříku povolujícího, jemuž nevyhověl, poukázal jednatele společnosti, aby ve lhůtě jím určené doklady opovědi doplnili a opravili. **Důvody:** Podle § 4 zák. o spol. s r. o. vyžaduje podpis zmocněnce na smlouvě společenské zvláštní ověřené plné moci, pro tento jednotlivý úkon vydané, již ke smlouvě připojití jest. Má-li se podpis státi za výrobní a hospodářská společenstva, sluší pak se zřetelem k § 18 zák. ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z. vykázaní usnesení valné hromady, podle něhož tato udělila zmocněnci zvláštní plnou moc ku přistoupení ke společnosti s r. o. Přistupují-li za členy společnosti akciové a společnosti s r. o., dlužno prokázati stanovami (výtahy ze smluv společenských), že zmocňovatelé jsou oprávnění, vydávati takové zvláštní plné moci. Doklady takové k opovědi přiloženy nebyly, buďtež tedy dodatečně připojeny.

Nejvyšší soud rekursu společnosti z části vyhověl a zrušil v odpor vzaté usnesení, pokud jím bylo nařízeno předložení výkazů stanovami neb výtahy ze smluv společenských, že zástupcové společností akciových neb společností s r. o., kteří udělili plnou moc k uzavření